

ชื่อผู้แต่ง

สุภา วัชรสุขุม

ชื่อเรื่อง

คำยืมภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีในภาษาถิ่น 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

Malay Dialect Loanwords in the Local Language of Narathiwat, Yala
and Pattani

ปี พ.ศ.

2554

บทคัดย่อ

วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะนำคำที่อยู่ในข่ายน่าสงสัยว่าเป็นคำยืมภาษามลายู ซึ่งรวบรวมมาจากเอกสารต่าง ๆ จำนวน 643 คำ มาวิเคราะห์หาคำใดเป็นคำที่ยืมมาจากภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี คำใดเป็นคำที่ใช้ร่วมกันระหว่างภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีกับภาษาไทยถิ่น 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (นราธิวาส ยะลา ปัตตานี) และได้ศึกษาว่าในการใช้คำยืมและคำที่ใช้ร่วมกันนั้นมีการปรับการออกเสียงให้เข้ากับระบบเสียงของภาษาไทยหรือไม่ อย่างไร รวมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงรูปคำและความหมายของคำเหล่านั้นหรือไม่ อย่างไร ตลอดจนศึกษาความหนาแน่นของการใช้คำเหล่านั้นในพื้นที่ของภาษาไทยถิ่นใต้ทั่วไป โดยใช้หลักเกณฑ์และทฤษฎีทางภาษาศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่า คำที่อยู่ในข่ายสงสัยจำนวน 643 คำ เป็นคำที่มีใช้อยู่ในปัจจุบันในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี 400 หน่วยอรรถ เป็นคำที่ยืมมาจากภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี 352 หน่วยอรรถ คำที่ใช้ร่วมกันระหว่างภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีกับภาษาไทยถิ่น 3 จังหวัดภาคใต้ 48 หน่วยอรรถ

เสียงปฏิภาคในคำยืมและคำที่ใช้ร่วมกันนั้นพบว่า ไม่ว่าจะเป็นเสียงพยัญชนะต้น พยัญชนะท้าย หรือสระท้ายคำ ถ้าในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีมีหน่วยเสียงตรงกับหน่วยเสียงในภาษาไทย เสียงปฏิภาคจะตรงกันเป็นส่วนใหญ่ จะเปลี่ยนแปลงไปบ้างในบางคำก็จะเป็นการเปลี่ยนแปลงแบบไม่มีเงื่อนไข ถ้าหน่วยเสียงใดของภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีไม่มีในภาษาไทย คำยืมและคำที่ใช้ร่วมกันในภาษาไทยถิ่น 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จะออกเสียงให้ใกล้เคียงกับหน่วยเสียงภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี หน่วยเสียง /g/ ในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีมีอิทธิพลต่อคนไทยถิ่น 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มาก คนไทยเหล่านี้สามารถออกเสียงคำที่มีหน่วยเสียง /g/ ได้อย่างชัดเจน เสียง /ɲ/ ในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีจะตรงกับเสียง /r/ ในภาษาไทยเสมอ ซึ่งเป็นเพราะอิทธิพลของภาษาเขียน

ในด้านการใช้คำยืมและคำที่ใช้ร่วมกันของคนไทยถิ่น 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น ส่วนใหญ่รูปคำจะตรงกับรูปคำในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี แต่มีอยู่จำนวนหนึ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงคำไปบ้าง เช่น มีการรวบพยางค์จากคำที่มี 2 พยางค์ในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานีเป็นคำที่มีเสียงควบกล้ำในภาษาไทย มีการลดพยางค์จากภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี มีกาเพิ่มพยางค์จากภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี และมีการสับลำดับคำ

ในด้านความหมายของคำนั้น คำยืมและคำที่ใช้ร่วมกัน ส่วนใหญ่ความหมายในภาษาไทยจะตรงกับความหมายในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี แต่มีอยู่จำนวนหนึ่งที่มีความแตกต่างทางความหมาย ซึ่งมีทั้งความหมายแคบเข้า ความหมายกว้างออก และความหมายย้ายที่

ในการศึกษาความหนาแน่นของการใช้คำยืมและคำที่ใช้ร่วมกันพบว่า พื้นที่ของภาษาไทยถิ่นพิเศษ มีการใช้คำยืมและคำที่ใช้ร่วมกันเหล่านี้ถึง 97% พื้นที่ของภาษาไทยถิ่นสายบุรีใช้ 94% พื้นที่ของภาษาไทยถิ่นตากใบใช้ 78.255 พื้นที่ของภาษาไทยถิ่นปัตตานีใช้ 77.255 พื้นที่ของภาษาไทยถิ่นยะลาใช้ 75.75% และพื้นที่ของภาษาไทยถิ่นใต้ทั่วไปใช้ 69%.